

Griep

Eindelijk is het zo ver. Na maanden en maanden wachten slaat ze toe: de Mexicaanse griep. Voor vele mensen ongetwijfeld een enorme opluchting want het begon aardig te lijken op “Wachten op Godot”. Dan breekt er eens een pandemie los en dan merken we er niets van.

Het had natuurlijk ook gekund dat de genomen voorzorgsmaatregelen - afstand houden, geen handen meer schudden, papieren zakdoekjes gebruiken, voortdurend handen wassen, alles desinfecteren, deurklinken met de ellebogen openen - wel degelijk effect hadden. Triomf van de preventie, een schoolvoorbeeld voor kwaliteitsmanagement.

Ik moet hier toegeven dat ik dat allemaal een beetje overdreven vond en dat ik me niet aan die regels gehouden heb. Ik begon me over dat asociale gedrag zelfs een beetje schuldig te voelen, zeker toen ik in de krant van 29 oktober las dat er in een week tijd een verdubbeling van het aantal besmettingen was vastgesteld. Hoeveel van die veertigduizend had ik niet overgedragen?

Op 30 oktober was ik dat schuldgevoel al kwijt. Want wat organiseert Vlaanderen midden in een griepandemie? Knuffeldag! Je loopt op straat en grijpt de eerste de beste (nou ja, na grondige visuele inspectie) vast en je schudt die niet alleen de hand, maar omhelst die, drukt wangen en andere lichaamsdelen tegen elkaar en blijft zo secondelang staan. In ieder geval lang genoeg om een beetje virus de tijd te geven zich te verspreiden en er zo voor te zorgen dat we die vaccins niet voor niets gekocht hebben.

Maar misschien hadden we veel meer moeten knuffelen, want in het hoger vermeld artikel van 29 oktober zegt Marc Van Ranst, griepcommissaris: “een piek is dat nog lang niet” en op 6 november zegt professor Dirk Devroey, coördinator van het registratienet van de VUB: “de maximale piek ligt waarschijnlijk achter ons” en wat is er tussen die twee data gebeurd? Precies: knuffeldag! In het belang van de volksgezondheid stel ik dus voor dat we elkaar vanaf heden 's morgens uitgebreid knuffelen in plaats van een slap handje te geven.

Wie trouwens ook een knuffel kan gebruiken dezer dagen is Yanina Wickmayer, die door het Vlaams Doping Tribunaal tot een jaar schorsing is veroordeeld voor het niet invullen van haar “whereabouts”. Dat de sportwereld in het algemeen en de entourage van Yanina in het bijzonder, schande spreekt over die straf valt te begrijpen. Ik vind ze overigens ook te zwaar. Maar dat Vlaamse politici zich hierover uitspreken en daarbij de betrokken rechters verwijten wereldvreemd te zijn, is vele bruggen te ver.

Zonder een decreet van de Vlaamse Regering dat door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd, zou er helemaal geen Vlaams Doping Tribunaal bestaan. De betrokken rechters hebben een straf uitgesproken die volledig overeenkomt met de goedgekeurde decreten. Meer zelfs, ze hebben de minimum straf uitgesproken voor een dergelijk vergrijp. Ze hebben zich dus van hun meest menselijke kant laten zien.

Iedereen die iets met kwaliteit te maken heeft, weet natuurlijk dat al die commotie had kunnen vermeden worden door een meer preventieve aanpak. Het kwaad is hier nu geschied maar een suggestie voor onze Vlaamse parlementsleden: zou het in de toekomst niet nuttig kunnen zijn om de decreten die u goedkeurt eerst eens te lezen? Toegegeven, dat is ongetwijfeld vreselijk saaie literatuur, maar misschien kan u het uitbesteden?

Liefst aan iemand met kennis van zaken, in dit geval bijvoorbeeld iemand die moeilijke woorden als “whereabouts” en “het TAS in Lausanne” of “een straf van een tot twee jaar” begrijpt en u op potentiële problemen had attent kunnen maken. U had van op het spreekgestoelte kunnen fulmineren dat de voorziene strafmaat buiten proportie is en het TAS vreselijk duur. U had daarmee in “Terzake”, “Phara”, “De laatste Show” én “Sportweekend” kunnen komen. Van een gemiste kans gesproken.

En nu zijn we aangewezen op een dure corrigerende maatregel. Onze minister van sport zal Yanina financieel ondersteunen om tegen een uitspraak van zijn eigen diensten, volledig conform met zijn eigen decreten, in beroep te gaan. Veel potsierlijker moet het niet meer worden. Maar aan de andere kant, als daar allemaal geld voor is dan valt het met de crisis vermoedelijk best mee.